

Gót Sơn Bụi Đỏ

Bước em qua nắng ngập ngừng
Con đường đất đỏ bâng khuâng bụi mờ
Đi tìm tơ gấm uơm thơ
Nở trong ký ức hạt mơ thuở nào
Vườn cao su lá xôn xao
Tiếng trăm năm gọi tình bao la tình
Vòng tay giọt nắng lung linh
Vai thon em gánh nặng tình nước non
Bàn chân em nhẹ gót son
Thiết tha bụi đỏ đa đoan ý tình

Võ Thị Xuân Đào

Chiếc áo ngày xưa

Thương tặng Hồng Loan

Đây là chiếc áo mẹ đan,
Cho con từ thuở đông sang lạnh lùng.
Đường kim mũi chỉ đã chùng,
Màu xưa đã bạc theo cùng thời gian.
Áo đây người khâu nẻo đàng,
Thiên thu vĩnh biệt lòng càng xót xa.
Đêm đêm yên giấc cả nhà,
Bên đèn thanh vắng ướt nhòa lệ rơi.
Theo dòng tâm sự mẹ ơi!
Uôm tình mẫu tử gửi nơi áo này.
Cho dù lưu lạc đó đây,
Áo luôn bên cạnh chứa đầy mến thương.
Như hình bóng mẹ đậm trường,
Theo con muôn vạn nẻo đường đi qua.
Mặn nồng, áp ủ, thiết tha,
Tình yêu của mẹ mãi là thiên thu.

Nhúc Lê

Gửi thăm em...

Cho tôi ép nốt dòng dư lệ
Rỏ xuống thành thơ khóc chút duyên.
TTKh

Lệ châu thấm mặn bờ môi,
Bài thơ thăm bạn đậm lời nhớ thương.
Thuyền về cập bến sông Thương.
Vỡ pho tình sử nhằm chường đau lòng.
Em ôi! Em có nhớ không?
Bao nhiêu âu yếm mặn nồng ngày xưa.
Giờ đây còn lại trong mơ
Thời gian chia biệt xoá mờ dung nhan.
Gặp nhau trong cảnh trái ngang,
Gánh sầu xẻ nửa bước đàng chia đôi.
Bài thơ viết chẳng cạn lời,
Nỗi niềm tâm sự ngậm ngùi đắng cay.
Vườn xuân xưa đã đổi thay,
Hoa tàn liễu rũ bướm bay lạc đường.
Tàn rồi giấc mộng yêu đương,
Ta về đốt lại nén hương cho tình.
Bẽ bàng thay kiếp thơ sinh
Yêu đương chi để cho mình nhớ ai?
Trương Chi xưa cũng cảnh này,
Khối tình mang xuống tuyền đài không tan.
Thôi em anh có mấy hàng,
Để rồi vĩnh biệt muôn vàng nhớ thương ...

Nguyễn thành Tâm.